

Η Ανάσταση του Χριστού, η ανάστασή μας

***Χριστός Ανέστη εκ νεκρών, θανάτω, θάνατον πατήσας, και τοις εν τοις
μνήμασι, ζωήν χαρισάμενος.***

.....Ανέστη Χριστός, και νεκρός ουδείς επί μνήματος. Χριστός γαρ εγερθείς εκ νεκρών απαρχή των κεκοιμημένων εγένετο.....

Κατηχητικός Λόγος
Ιωάννου του Χρυσοστόμου.

Εορτή των εορτών και πανήγυρις πανηγύρεων ονομάζεται το Πάσχα. Η Ανάσταση αποτελεί το κέντρο της πίστης και της λατρείας μας. Θρίαμβος ζωής.

Με την πτώση, η φθορά και ο θάνατος γίνονται μόνιμες καταστάσεις και γνώρισμα του πεσμένου ανθρώπου που ζει χωρίς ελπίδα και φως. Αιχμαλωτίζεται ο άνθρωπος στην κατάσταση αυτή και δεν υπάρχει δυνατότητα απεγκλωβισμού του. Κυριαρχεί σε μία ολόκληρη περίοδο της ανθρώπινης ιστορίας ο πόνος, η φθορά και ο θάνατος. Θάνατος σωματικός και πνευματικός. Κυρίαρχος ο Άδης και η νέκρωση.

Και όταν ήρθε το πλήρωμα του χρόνου εξαπέστειλε ο Θεός τον Υιόν αυτού... Η ελπίδα έρχεται στον άνθρωπο και στον κόσμο ολόκληρο με την Σάρκωση και την παρουσία του Υιού και Λόγου στον κόσμο. Εν τόπω και εν χρόνω. Ταπεινούται και γίνεται ο Τέλειος Θεός, τέλειος άνθρωπος σε όλα, εκτός της αμαρτίας. Και γίνεται άνθρωπος από αγάπη και μόνο. Σταυρώνεται και πεθαίνει πάνω στο Σταυρό πραγματικά. Η ταφή γίνεται "ως έθος εστί τοις Ιουδαίοις". Στον τάφο υπάρχει η απόλυτη κυριαρχία και εξουσία του θανάτου. Όμως ο τάφος του Χριστού είναι διαφορετικός. Έγινε πηγή νέας ζωής και ελπίδας. Χαρά και ελπίδα πηγάζουν από τον κενό τάφο του Χριστού. Δεν ήταν δυνατόν να κρατήσει ο Άδης τον αρχηγό της ζωής.

Ο Κύριος αναστήθηκε εσφραγισμένου του μνήματος. Η μεγάλη πέτρα του μνήματος "αποκεκύλισται" όχι για να βγει από τον τάφο ο Αναστημένος Σωτήρας και Κύριος αλλά για να βεβαιωθούν οι μυροφόρες γυναίκες ότι ο τάφος είναι άδειος και τα εντάφια σπάργανα είναι "χωρίς εντετυλιγμένα εις ένα τόπον". Πολύ σωστά η Εκκλησία μας προβάλλει ως σωστή θεολογικά την εικόνα της Αναστάσεως, σε δύο τύπους, όχι αυτή της δυτικής τέχνης και τεχνοτροπίας όπου ο Χριστός παρουσιάζεται πάνω από τον τάφο με μία σημαία. Η ορθόδοξη εικόνα ιστορείται είτε με το Χριστό στον Άδη νικητή όπου τραβάει τον Αδάμ και την Εύα (τους γενάρχες) από το θάνατο και τη φθορά είτε τον άγγελο να δείχνει τον άδειο τάφο στις μυροφόρες και να λέει: "ηγέρθη ουκ έστιν ωδε. Ίδε ο τόπος όπου έθηκαν αυτόν...".

Και η ανάσταση αυτή είναι μία νέα αρχή στην ανθρώπινη ιστορία και τον κόσμο ολόκληρο. Ο Χριστός έγινε η "απαρχή των κεκοιμημένων" όπως καταλήγει ο Κατηχητικός λόγος του Αγίου Ιωάννου του Χρυσοστόμου. Δώρισε με την Ανάστασή Του νέα ζωή και ελπίδα στον άνθρωπο. Είναι η Ανάσταση του Χριστού κορυφαίο γεγονός στην ανθρώπινη ιστορία γιατί κατήσχυε τον Άδη, κατήγγησε το θάνατο και καταπάτησε το διάβολο που μέχρι τότε κυριαρχούσαν και, εξουσίαζαν την ανθρώπινη ύπαρξη. Και γι αυτό ονομάζουν τον Ζωοδόχο Τάφο του Χριστού "εργαστήριο αναστάσεως" οι Πατέρες της

Εκκλησίας μας. Με την Ανάσταση του Σωτήρα μας όλα αλλάζουν. Τίποτα δεν είναι ίδιο. Ο άνθρωπος και ο κόσμος αναδημιουργούνται. Η κτίση όλη ζει θεολογικά την όγδοη ημέρα της Δημιουργίας. Η ελπίδα και η παρηγοριά είναι γνωρίσματα του ανθρώπου και πάλι. Χαρίζονται σε μας τους ανθρώπους οι χαμένες δυνατότητες σωτηρίας και γκρεμίζεται ο φραγμός που υπήρχε ανάμεσα στο Δημιουργό και μας. Ο Άδης και ο θάνατος δεν είναι πια οι φοβεροί και ανίκητοι εχθροί του ανθρώπου. Ο διάβολος δεν είναι πια ο δυνάστης και ο εξουσιαστής. Όλα αλλάζουν. Τίποτα δεν είναι όπως πριν. Δεν υπάρχει στην ανθρώπινη ιστορία πιο θαυμαστό και πιο χαρμόσυνο γεγονός. Και δεν υπάρχει και μεγαλύτερη αγάπη από την αγάπη του Θεού. Η Ανάσταση του Χριστού είναι το κορυφαίο γεγονός στην ανθρωπότητα και το επισφράγισμα της Θείας Οικονομίας. Ο Χριστός κατήλθε εν τοις κατωτάτοις της γης και συνέτριψε μοχλούς αιώνιους. Και γι αυτό "θανάτου γαρ θάνατος ο θάνατος αυτού γέγονεν" αναφέρει ο ιερός Χρυσόστομος χαρακτηριστικά. Και στον Κατηχητικό Λόγο του μεγάλου αυτού Πατέρα της Εκκλησίας μας ο οποίος διαβάζεται μετά την Αναστάσιμη Θεία Λειτουργία, λίγο πριν κοινωνήσουν οι πιστοί, αναφέρεται με θαυμάσιο τρόπο στην κάθοδο του Χριστού στον Άδη. "Κατήλθε μέχρις Άδου ταμείων" ο Σωτήρας μας για να γεμίσει τα πάντα με τη δόξα Του. Να φωτίσει τα πάντα με το φως Του. Να δωρίσει σωτηρία σε όλους. Στους νεκρούς στον Άδη, στους επί γης, σε όλους τους ανθρώπους. Και όλα τα παραπάνω τα περιγράφει ο υμνωδός σε ένα υπέροχο τροπάριο: "Ίνα σου της δόξης τα πάντα πληρώσεις, καταπεφοίτηκας εν κατωτάτοις τοις γης...και ταφείς φθαρέντα με καινοποιείς φιλόανθρωπε".

Μόνο ο Χριστός μπορεί να χαρίσει ζωή, αιωνιότητα και αφθαρσία στον άνθρωπο. Και αν η Εκκλησία μας εορτάζει με τόση λαμπρότητα το υπερφυσικό γεγονός της Αναστάσεως του Κυρίου μας το κάνει για να μας τονίσει ότι η Ανάσταση του Χριστού μας δίνει τη δυνατότητα της δικής μας αναστάσεως. Η Ανάσταση του Σωτήρα μας μας χαρίζει τη χαμένη αιωνιότητα. Η Ανάσταση Του είναι δική μας ανάσταση και σωτηρία. Μετά την Ανάσταση δεν είμαστε πια όπως "οι λοιποί οι μη έχοντες ελπίδα". Δωρίζεται σε μας ελπίδα ζωντανή και σίγουρη. Το φως της αναστάσεως φωτίζει πια τον άνθρωπο παντοτινά. Είναι το αιώνιο Φως της Θεότητας. Είναι το κορυφαίο γεγονός στην πίστη μας. Είναι ο θρίαμβος της πραγματικής ζωής. Το επισφράγισμα στη διδασκαλία Του. Και γι αυτό δεν είναι τυχαία τα λόγια του αποστόλου Παύλου "...ει Χριστός ουκ εγήγερται, ματαία η πίστις, κενόν δε και το κήρυγμα ημών...".

Αυτό λοιπόν το κήρυγμα και η διδασκαλία των Αποστόλων, των Πατέρων, των αγίων και των ασκητών της πίστης μας τόσους αιώνες έχει ένα κεντρικό νόημα. Την Ανάσταση του Κυρίου. Και έχει ένα και μόνο σκοπό. Τη μετοχή μας στο Θείο αυτό και θαυμαστό γεγονός της αναστάσεως που είναι και δική μας ανάσταση. Ανάσταση του πεσμένου ανθρώπου. Γιατί μόνο ο Χριστός μπορεί να δώσει ζωή μέσα από τον τάφο. Ο Θεάνθρωπος Κύριος παρέλαβε το ανθρώπινο σώμα με την Γέννησή Του και το θέωσε με την Ανάστασή Του. Είναι και παραμένει στους Ουρανούς τέλειος Θεός και τέλειος άνθρωπος. Και δείχνει σε μας το δρόμο τον αληθινό και την πραγματική διάσταση και αξία της ζωής.

Το γεγονός της Αναστάσεως του Κυρίου είναι παντοτινό. Είναι αιώνιο. Η Ανάσταση του Κυρίου είναι το πλέον θαυμαστό και χαρμόσυνο γεγονός: "Χριστός γαρ εγήγερται, ευφροσύνη αιώνιος". Και γι αυτό η Εκκλησία μας ζει Αναστάσιμα. Η κάθε Κυριακή είναι αφιερωμένη στην Ανάσταση του Κυρίου.

Κάθε Κυριακή η Εκκλησία έχει ένα μικρό Πάσχα και η υμνολογία είναι αναστάσιμη.

Η Εκκλησία στην Αναστάσιμη Θεία Λειτουργία μας καλεί με τον Κατηχητικό Λόγο να "απολαύσομε πάντες του συμποσίου της πίστεως". "Η τράπεζα γέμει... μηδείς εξέλθει πεινών". Μας καλεί να κοινωνήσουμε. Να λάβουμε Σώμα και Αίμα Χριστού. Το Πάσχα και κάθε Κυριακή η εκκλησία μας προτρέπει σε ένωση με τον Σωτήρα Χριστό ο οποίος είναι ο "ανιστών τους νεκρούς". Η σωτηρία μας προέρχεται από την Ανάσταση του Χριστού και την μετά πίστεως και αγάπης συχνή μετοχή μας στη Θεία κοινωνία.

Βιβλιογραφία

- Σταυρός και Ανάσταση. Ακρίτας 1984
  - Ορθόδοξος Πνευματικότητα. Ανωνύμου μοναχού
  - Ιησούς Χριστός. Ιερομ. Γρηγορίου.
  - Πεντηκοστάριον.
  - Ανατομία προβλημάτων της πίστεως. π. Γεωργ Φλορόφσκι.
  - Η Εκκλησιολογία. π. Αθ. Γιέφτιτς.
-